

Als een mannenkoor vreemd gaat...

De op zich al rustgevende atmosfeer van de kapel van de zusters baadt in een schitterend lichtdecor zodat we ons even in een heuse kathedraal wanen. Het goedmoedig geroezemoes van het publiek- je ziet hier ook zoveel vrienden terug- deint zachtjes uit bij het binnenkomen van Helikon en het Mannenkoor De Bie. Na de "Eurovisie"-tune vult een plechtige, haast eerbiedige stilte deze gewijde ruimte. Op een teken van dirigent Jaak De Bie begint een culturele reis doorheen Europa waarin zijn koor ons meeneemt met liederen uit alle windstreken.

Vooraleer vreemd te gaan nemen ze ontroerend afscheid van het geliefde Vlaanderland. De weemoed in "Mijn land vaarwel" klinkt doorvoeld en innig oprecht, dus de levenspartners kunnen gerust zijn: dit "vreemdgaan" van hun mannen zal zich beperken tot het louter culturele aspect.

Hoewel, nog maar net de grens met onze zuiderburen overgestoken en we krijgen al een pittige ode aan een liefvallig blondje. En ook in Spanje gaan ze - liederlijk- op zoek naar een "linda amiga" . In Italië plukken ze een alpensterretje en in de Oostenrijkse bergen weerklinkt hun vredig avondgezag.

Alvorens het kamermuziekensemble Helikon dat ons mannenkoor de hele avond voortreffelijk begeleidt een zuiver instrumentaal intermezzo ten gehore brengt luisteren wij naar een vrolijk en opwindend liefdesverhaal van een Boheems duivenkoppeltje. Het romantisch gekoer wordt grandioos weergegeven door virtuoze pizzicato's . De geest van Valentijn waart door de kapel en beroert uitvoerders en publiek.

Tijd voor wat bezinning nu. Samen met de Duitser Konradin Kreutzer (what' s in a name) gaan we op zoek naar God. De ware liefde vinden we dan weer in Tsjechië bij Janacek en met een Slovaaks-Hongaars volksliedje snijden de mannen van De Bie een (helaas) nog altijd actueel onderwerp aan: de oorlog die de geliefden uit elkaar rukt. Ook een Macedonische vrijheidsstrijder wordt slachtoffer van de wapenwaan. Deze liederen mogen we gerust beschouwen als een pleidooi voor een vredig Europa , een artistiek protest tegen de onmenselijkheid en absurdheid van oorlog.

Het bekende "Marskramer" van een anonieme Rus (of zou het dan toch van Eddy Wally zijn?) sluit het eerste deel van dit prachtig concert af.

Na de pauze zetten we de muzikale rondreis voort met een verheerlijking van het betoverend mooie Zweedse landschap gevolgd door een olijk liedje van de Finse grootmeester Sibelius. Het overbekende "Amazing grace" wordt voor één keer niet begeleid door doedelzakken maar de schitterende begeleiding van Helikon en de uitmuntende zang van het koor maken van dit volkslied een overweldigende hymne. Ik zie in gedachte de grootse Schotse hooglanden voor mij oprijzen. Meteen daarna worden

we uitgenodigd om al onze zorgen achter ons te laten en te zingen en te klinken. Na dit Engels liedje brengt Helikon een sublieme vertolking van het Kwartet in Fa Groot van Jozef Haydn. In Ierland vindt het mannenkoor een lieflijk klavertje, nog door Sint Patrick zelf geplant. En zo zakken we stilaan af naar onze heimat. Jan Hinnerk kan maken wat hij wil en dat doet hij ook voor zijn Katrin. Dit Nederduits volksliedje doet ons hart van heimwee verlangen. Het Mannenkoor De Bie keert terug van de Europese liedjestocht met een liefdesbetuiging aan ons schone, heerlijk Vlaanderenland.

Officieel is dit het einde van de reis maar het thuispubliek kan er niet genoeg van krijgen. Ondanks de heel zware inspanningen die "onze mannen" en Helikon deze avond al geleverd hebben brengen ze toch nog twee bisnummers. En met dezelfde frisheid en accuraatheid die we die we tijdens het hele concert mochten ervaren. Dit is ware klasse! Wij mogen terecht fier zijn op onze Opwijkse culturele vertegenwoordigers. Om dergelijk pronkstuk te kunnen brengen moeten heel wat repetities nodig geweest zijn en veel, heel veel toewijding. Bedankt mannen!

Van repetitie naar receptie, veel verschillen deze woorden niet. Traditiegetrouw staan na het concert overheerlijke hapjes en drankjes klaar. Onder vrienden en kennissen ontstaat dan een sfeer die alleen maar mogelijk is wanneer iedere aanwezige het gevoel heeft samen iets unieks beleefd te hebben. Dat is ook zo: een culturele manifestatie van zo een hoog niveau maak je niet zo vaak mee. Die mannen van De Bie zijn echte cracken van bij ons, ook al gaan ze al eens vreemd...

Andre September